

AZ EMBER JÁTÉKA

Makra Ildikó

Mi sok ember játéka?
Hogy elrejtse véka
alá a fényt.
Hogy gyöngyeit
disznók elé szórja,
és gyűlölje a másikat,
bárki fia-borja.

Nem kell neki hit,
s mélyre ássa
talentumait.
És gúnyolódik azon,
akit a nyomor
a mélybe taszít.

Ember, hát nézd,
mit mutatnak a csillagok!
Érezd a földöntúli illatot,
mi nem hasonlítható
semmi máshoz.

Időd múlik, s minden
játékod elátkoz.
Nehogy késő legyen a bánat!
Tiszteld apádat, anyádat,
s a gőgöt szívedben
váltsa fel alázattal!

Minden más lesz, meglátod.
Isten ad testvért, barátot.
Gondold meg, míg nem késő!
Szíveden majd dolgozik a véső,
hogy élővé formálja.

És Krisztus pecsétet tesz rája.

Forrás: www.keresztenydalok.hu